

[Miljøministeren]

V. Sammenfatning

Jeg er positivt indstillet over for en mål-sætning om, at vore ernæringsmæssigt vigtigste dagligvarer skal være fri for farve- og aromastoffer. En sådan udvikling er i gang på farvestofområdet. Her kan vi se, at stoffer, som lovligt ville kunne anvendes, faktisk ikke anvendes i varer til det danske marked, men kan afsættes på eksportmarkederne uden problemer.

Varestandarder på kødområdet kan være en mulighed for at sikre kvaliteten af produkterne. Med hensyn til næringsdeklaration bør spørgsmålet om denne form for ernæringsoplysning indgå i de drøftelser, vi skal have i folketinget om en samlet ernæringspolitik.

Midlerne til at nå de mål, som denne redegørelse vedrører, bør ikke være en regulering, men målene bør søges nået ad frivillighedens vej. Såfremt folketinget beslutter sig for, at der skal gennemføres regulering på disse områder, lægger regeringen afgørende vægt på, at en regulering først gennemføres, efter at der har været gennemført drøftelser med erhvervene om detailudformningen, herunder om afgrænsningen af, hvad der skal henregnes til basislevnedsmidler; det gælder f.eks. afgrænsningen af fiskevarer. Endvidere bør man være opmærksom på, at en eventuel regulering ikke må være i strid med vore EF-forpligtelser.

Det er regeringens håb, at debatten om levnedsmidler fremover vil koncentrere sig om at få opbygget en dansk ernæringspolitik. Det overordnede mål hermed må være at fremme sunde kostvaner med henblik på at forbedre befolkningens ernæring.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Fjerde næstformand (Arentoft):

Det som nr. 1 opførte spørgsmål (spørgsmål nr. S 134), der er stillet af hr. Holger K. Nielsen (SF) til udenrigsministeren, udsættes efter aftale til næste spørgetid.

Spm. nr. S 133

2) Til justitsministeren af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Hvad gøres der for at modvirke det betydelige antal voldsforbrydelser?«

Skriftlig begrundelse

Politimester Lars Rand Jensen oplyste på en voldskonference i AOF, refereret i det sidste nummer af Dansk Politi, nr. 15, at antallet af anmeldelser af voldsforbrydelser er steget fra 2.500 i 1970 til 6.000 i 1981.

Vi har gennem de seneste år mange gange drøftet dette forhold i den konservative folketingsgruppe, og vi har flere gange fremsat forslag i folketinget for at skabe større tryk- og tryghed, men disse forslag har ikke kunnet gennemføres. Efter oplysningerne på AOFs voldskonference har jeg fundet det naturligt at give justitsministeren lejlighed til at kommentere sagen.

Annelise Gotfredsen (KF):

På en voldskonference, som er omtalt i sidste nummer af Dansk Politi, er det oplyst, at anmeldelserne af voldsforbrydelser er blevet mere end fordoblet i perioden fra 1970 til 1983. Dette forhold medfører naturligvis, at ældre medborgere bliver bekymrede for at færdes alene, men også yngre aldersgrupper føler ængstelse, måske især forældre, når deres større børn og unge af en eller anden grund skal færdes uden for hjemmets vægge, især efter mørkets frembrud.

Vi har gennem de senere år drøftet disse forhold, og vi har i den konservative gruppe flere gange stillet forslag for netop at skabe større tryk- og tryghed, men har ikke fået gennemført disse forslag. Jeg finder derfor, at det efter disse oplysninger om en stigning i voldsforbrydelserne er rimeligt at give justitsministeren lejlighed til nu at kommentere sagen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Annelise Gotfredsen har ganske ret i, at vi har for megen vold her i samfundet. Der blev nævnt den stigning, der har været igennem nogle år. Lidt hjælper det selvfølgelig, når jeg kan sige, at der fra 1981 til 1982 ikke er sket nogen stigning i antallet af anmeldelser. Men antallet af voldsforbrydelser befinder sig på et alt for højt niveau, og derfor er der også grund til at bekæmpe dem.

Det skal ske på mange måder. Det har noget at gøre med opdragelsen i hjemmene og i skolen og den påvirkning, som børnene